

„Fogadjátok be egymást, ahogyan Krisztus
is befogadott titeket Isten dicsőségére.”
(Róm 15,7)

EMMAUS

gyülekezeti hírlevél

VIII. évfolyam 2. szám, 2015. szeptember 26.

TÍZ ÉVES AZ EMMAUS TEMPLOM HUSZONKÉT ÉVES AZ EMMAUS SZERETETOTTHON

Mély hála van a szívemben, hogy 1993-ban az Emmaus otthon, 2005-ben templomunk szentelését ünnepelhattük. A hála mellett vannak bennem szorongató gondolatok és forró esedezések is.

Hála az Úrnak.

Dicsőség, hála és magasztalás az Úrnak, aki meghallgatta imádságainkat és kegyelmét nem vonta meg tőlünk.

Emberileg nézve, egy építkezés soha nem köthető egy személyhez, ha csak nem arra gondolok, hogy az Emmaussal kapcsolatban minden Istenhez kötődik.

Mégis ide kívánczik néhány gondolat az Emmaus építésével kapcsolatban. Valakik kigondolják, mások tovább gondolják, tervezgetik, aztán megint mások tervet készítenek, majd elkezdődik a kivitelezők keresése, tárgyalások sora, végül kezdődik a kivitelezés és folytatódik és jön sok előre nem látott akadály, de hála az Úrnak, a munka halad.

Három tervező mérnök nevét szeretném mindenekelőtt felsorolni, akikkel mindig harmonikusan tudtunk együtt dolgozni: Szák Kocsis Pál, China Tibor és Gáva Attila. Mindig szem előtt tartották, hogy a szociális tevékenységgel együtt az evangélium szolgálatát is szeretnék végezni.

Még három személyt külön is kiemelek. Először Csizmazia Sándor igazgatólelkészt, aki már ide kerülésünkkor, 1978-ban beszélt arról, hogy jó lenne építeni egy új szeretetotthont.

Scherer Károly backnangi lelkészt, aki a hosszú építkezés során imádságos szívvel és bátorító szóval és anyagi segítséggel állt mellettünk. Végül Dr. Nemes Géza barátomat, akinek építési és jogi ismeretei, valamint precíz adminisztrációja segített, hogy megmeneküljünk az összeomlástól. Hálát adok Urunknak értük és sok-sok testvérért, az imádkozókért, a munkát végzőkért.

Hálát adok a kajaani gyülekezetért, imáikért és anyagi támogatásukért.

1983-ban kezdtük el lelki felkészülésünket, az építkezés kezdete előtt 5 évvel. Szükségünk is volt erre a hosszú, imádságokkal, töprengésekkel, csalódásokkal és örömmel teli időre. Ezt követte a 17 évig tartó építkezés. (88-as alapkövetétel, 2005-ös templomszentelés.) Az előkészítés után csak annyi változott, hogy az imádság, töprengés, vívódás és öröm mellé társult a munka. Az ÚR mindvégig megsegített, közben tanított, nevelt, intett, vígasztalt, bátorított.

Sok ígét kaptunk Urunktól. Ezek közül kettőt emelek ki, mert az egész építkezés célját, értelmét ezek határozták meg. Isten „azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az igazság megismerésére.”(1 Tim 2,4), és felhívást intéz hozzánk: „keressétek először az ő országát és annak igazságát!”(Mt 6,33)

Lelkeszi szolgálatom első éveiben az egyház küldetésével kapcsolatban három fontos feladatot láttam: az evangélizáció, a misszió és a diakónia. Később egy negyedik is kapcsolódott hozzá, a pásztorolás.

Az volt a meggyőződésem, hogy az egyháznak szociális intézményben is az a központi feladata, hogy az evangéliumot hirdesse. Rá kell mutatni arra, hogy a bűn mennyire megrontja az embert. Világossá kell tenni, hogy a gonosz nem fogalom, a sátán valóságos személy és a démoni világ uralmat gyakorol az emberek fölött. Ha ez nyilvánvalóvá válik az emberek szívében, az evangélium, az örömhír valóban az öröm forrása lehet. A keresztt, Krisztus golgotai kereszttáldozata, sokaknak ma is boldonság, másoknak botránkozás. De ha valaki vágyik rendezett életre, vágyik szabadulásra és bűnei bocsánatára, és békességes, reménnyel

teli életre, akkor számára öröm, hogy Krisztusban elközelített a meny-nyek országa. Ennek az örömezenetnek a meghirdetése a misszió-
nak alapja. Hirdetni minden teremtménynek, minden embernek, hogy Isten szereti a világot. Nem egy exkluzív egyházi közösségnek, hanem minden embernek szól a meg-, a haza hívás az Atyához.

Isten valóban akarja, hogy az emberek boldogok legyenek és üdvözül-
jenek.

Nagy ajándék, amikor felismerjük, hogy egy építkezés közben is lehet keresni Isten országát, Isten királyi uralmát.

Sőt, ez a királyi uralom biztosítja, hogy a legnagyobb ellenszélben is ol-
talmaz és terveit megvalósítja. Az is egyre világosabban látszott, hogy a közbeszédben túlhangsúlyozott közösségi gondolkozás csak szöveg, az emberek egyre jobban elmagányosodnak és a humanitás jelszava mö-
gül hiányzik az emberséges kapcsolat. Az emberek vágnak a szemé-
lyes megszólításra, a testvéri szóra. Ez pedig lehetőséget nyújt a pász-
torolásra, az evangélizációra és a misszióra. Ezt a szolgálatot végeztük és imádkoztunk.

Isten meghallgatta imádságainkat és megáldotta munkánkat.

Az 1993-ban működését kezdő szeretetotthon kápolnájába egyre töb-
ben jöttek istentiszteletre. Gondozottak hozzátartozói, környéken la-
kók, lelki sérülésből gyógyultak, távolabb lakók, munkatársak. Egy-
egy keresztlő, vagy nagyünnep alkalmával szorongtunk.

Szívünk vágya volt, hogy legyen templomunk is, de először bizonyos-
nak kellett lenni abban, hogy jó úton és Isten szerint, az ő vezetése alatt folyik az életünk. Mivel gyülekezeti közösségünk egyre nőtt és kezdtük kinőni a kápolnát, ez jel volt arra, hogy komolyan foglalkozhatunk a templomépítéssel.

Ugyanúgy folytatódott az imaharc, az Úr ugyanúgy volt oltalmunk és erősségünk, vezetett, tanított, nevelt és eredményt adott. Elkészült és felszentelhetjük 2005. szeptemberében a templomot. Ebben az időben apraját- nagyját számítva valamivel 100 fölött volt a gyülekezet lélek-
száma. A gyülekezet tagjainak elkötelezettsége tette lehetővé, hogy önálló egyházközséggé szerveződött a közösség. 2006. ádvent első vasárnapján az egyházi jogi formulák elkészültével kihirdethettük: Az Emmaus gyülekezet önálló egyházközség lett. A következő évben meg-

választotta az egyházközség első lelkészét, azóta a gyülekezet létszáma megduplázódott.

Hála, magasztalás, dicséret és dicsőség a mindenható, kegyelmes Istennek, az Ő Fiának, a mi Urunk Jézus Krisztusnak és a megszentelő Szentléleknek!

Szorongató gondolatok, forró esedezések.

Gyülekezetünkben sokkal többen megfordultak, mint ahányan bekapcsolódtak a gyülekezet életébe. Közülük néhányan más gyülekezetben kötöttek ki, de ha az evangéliumi gyülekezet, akkor jó helyen vannak. A szorongató érzés azonban az, hogy sok-sok embertársunk és sok egyháztag sem veszi komolyan az utolsó idők jeleit. Jézus siratta Jeruzsálemet és ma is sír a világ állapota és az ő népének lelkiállapota felett, és mi vele sírunk. Sajnos igehirdetők, bizonyágtevők sokszor hamis Krisztust hirdetnek és nem a Biblia Istenét tartják Istennek. Marxnak igaza volt abban, hogy az emberek csinálják a nekik megfelelő isteneket. A Biblia azt tanítja, hogy azok nem istenek. A rossz tanításból rossz következmények születnek. Sajnos Jézus nem úgy áll sokszor az emberek előtt, mint Megváltó, aki képes megszabadítani bűntől, haláltól, ördög hatalmából, hanem, mint aki mindent elnéz és azt a szabadságot adja, hogy bármit tesz az ember, annak nincs következménye, végül mindenki üdvözülni fog. A bűn eleve magában hordozza a bűnhődést, a szenvedést, saját bűneink miatt szenvedünk és saját bűneink miatt vagyunk elveszettek. Amit Jézus kínál, az a szabadság.

1983-tól tíz évig szolgáltam az izákosmentő misszióban. Nagyon sokat tanultam Rejtő Máriától és másoktól. Láttam Jézus hatalmát és láttam embereket megszabadulni alkoholizmusból, paráznaságból, később kábítószer rabságából. Közben tapasztaltam saját szolgálatom nyomán, milyen hatalmas és irgalmas szíve van a mi Urunknak Jézus Krisztusnak, akinek nevére meghajol minden térd, mennyieieké, földieké és a démonoké is.

Hálás a szívem, amikor látom gyülekezetünkben azokat a testvéreinket, akiknek életét megváltoztatta az Úr. Hálás vagyok azokért, akik szívüket átadják és követik Őt, hálás vagyok azokért, akik nehéz életet élnek, de nem a világban, hanem Istennél keresnek menedéket.

Szorongó szívvel látom, hogy egy-egy templom, ahol jó fél évszázada emberek tértek meg, születtek újjá, ma lepusztultan, használaton kívül van, nem mindenütt azért, mert elköltöztek az emberek. Ha az egyház népe, lelkészek, gyülekezeti tagok eltérnek Isten ígétől a templom csak kövek, téglák, malter, festék, fa, fém, üveg, műanyag. Egy templom működéséhez szükség van arra, hogy minél többen, hívő emberek Isten szavát szívükbe zárva naponta forró hálaadással, könyörgéssel, esedezéssel járuljanak a kegyelem királyi trónja elé. Tusakodnunk kell, hogy az Úr nyisson ajtót az ígének, adjon bátorságot a bátor bizonyágtételre, forrón kell könyörögnünk, hogy családunk tagjai, barátaink, szomszédaink, közeliak és távoliak ki ne maradjanak a mennyek országából. Nem azért, hogy megmaradjon a templom, hanem azért, hogy a rákbízottak el ne vesszenek, hanem, örök életük legyen Krisztusban.

AZ IDŐ KÖZEL. Keressétek azért először Isten királyságát és az Ő igazságát, és bízatok, amire szükségetek van, azt mind megadja menygyei Atyátok. Ez csak a ráadás. Az igazi, a felfoghatatlan, a mindent felülmúló örökkévaló országban a Bárány, a Király, Jézus készíti a helyet az övéinek.

Bozorády Zoltán

„Jó az Úr! **Oltalom** a nyomorúság idején, gondja van arra, aki hozzá menekül” Náhum 1,7

A rendszerváltás idején, az 1990-es évek elején először az egyházi ingatlanok visszaadása jelentett nagy kihívást az egyház, a gyülekezetek számára, majd ezt követően az a lehetőség nyílt meg, hogy volt oktatási intézmények kerülhettek vissza egyházi fenntartásba. Ennek eredményeként indulhatott újra a Kossuth Gimnázium, kezdhette meg működését a Luther Márton Kollégium, majd az evangélikus Általános Iskola.

Az idősebbek még emlékezhetnek arra az időre, amikor Magyarországon nem volt hivatalosan szociális kérdés. Elszigetelt jelenség volt minden nehézség. Ehhez a hazug állapothoz képest nagyon hamar született meg a szociális törvény (1993.), amely szabályozta az ellátást. 1998-ban érkezett el az a törvényi helyzet, amely kimondta, hogy az egyházak is lehetnek intézményfenntartók a szociális szférában. Ettől kezdve lehetett felelősen gondolni arra, hogy milyen feladatot vállalhat át egy felekezeti közösség az államtól.

Már a kilencvenes évek közepén erőteljesen megjelentek a nyíregyházi köztereken a szociális baleset miatt utcára került embertársaink. Akkor még elég eszköztelenül álltunk. Legfeljebb az egyéni segítségi akciók maradtak. Ennek jelentőségét nem vitatva, minőségi változást hozott, amikor arra nyílt lehetőség, hogy intézményes keretek között gondoskodhatunk a különlegesen nehéz sorsú emberekről: a családi erőszak miatt otthonukat elhagyni kényszerülőkről, az egyéni drámájuk miatt fedél nélküli maradottokról. Először a Nappali Melegedőt működtethette egyházunk.

A kilencvenes évek végén fogalmazta meg a város vezetése, hogy az addig önkormányzati működtetésben lévő szociális ellátásokat átadja különböző civil szervezeteknek és egyházaknak. Így indult el annak tervezése, hogy a nagytemplomi gyülekezet átvegye a teljes hajléktalan ellátást. Sok beszélgetés, egyeztetés, imádság után 1999 őszén döntött úgy a gyülekezet közgyűlése, hogy a feladatok átvételére megalapítja az Oltalom Szeretetszolgálatot. Nem nagyon tudtuk a feladat szakmai

részét felmérni, de sokunkban alakult ki az a hitbeli meggyőződés, hogy nem térhetünk ki a feladat elől, remélve azt, hogy az Aratás Ura küld majd felkészült munkásokat is az aratásba. S ez így is történt. Örömmel és hálaadással számolhatok be arról, hogy intézményünkben elkötelezett, hivatástudattal rendelkező munkatársak szolgálnak.

Az ellátás elsődleges feladata az *életmentés*, a szó fizikai és lelki értelmében egyaránt. Különösen krízis időben (télen) a Nappali Melegedő, az Éjjeli Menedékhely, a Népkonyha valóban életet ment meg. Hálas vagyok azért, hogy amióta átvettük az ellátást, egyetlen ellátottunk sem halt meg a hideg miatt. De életmentést jelent a Családok Átmenti Otthona is, hiszen ide édesanyák érkeznek gyermekeikkel. Ma már tudunk foglalkozni a szenvedélybetegségben szenvedőkkel is. Oltalmat nyújtunk azoknak, akik már nem képesek az önellátásra (Hajléktalanok Időotthona). Azok is segítséget kaphatnak, akik időszakosan kerülnek fedél nélküliség állapotba (Átmeneti Szálló).

Nem megkerülhető kérdés az, hogy mitől lesz egyházi egy ilyen sajátos szociális ellátási forma? Az elmúlt évek tapasztalata alapján két fontos felismerésre jutottam.

A különleges élethelyzetben lévő emberek számára a közösség elvesztése is komoly veszteség. Ha az intézmény szakmai ellátása mögött ott tud állni egy keresztyén, befogadó közösség, akkor sokkal gyorsabban gyógyulhatnak a sebek. Azon fáradozunk, hogy a kertvárosi gyülekezet ilyen gyógyító közösséggé válhasson.

A mélységben élők sokszor fogékonyabbak Isten örömeire, mint a viszonylagos jólétben élők. Nem a gyors és olcsó megoldásokra gondolok, hanem arra, hogy személyes drámáinkkal való együttélésükben megértik, hogy egyetlen esélyük az isteni irgalomba való feltétel nélküli kapaszkodás.

Azzal a reménységgel végezzük szolgálatunkat, hogy a fenti ősi Ige valósággá válhat ellátottjaink életében éppen úgy, mint a sajátunkéban.

Laborczi Géza

Konfirmáció 2015

Tavaly szeptemberben kezdtem el járni a konfirmációi órákra. Sokan voltak, akiket ismertem, mert az osztályomból is voltak néhányan, meg akik a serdülő ifjúságra jöttek, azokkal táborokban és az istentiszteleteken találkoztam. Összesen 12-en voltunk konfirmandusok.

Az első pár héten nem nagyon kellett tanulnunk, inkább csak ismerkedtünk, de ezután megkezdtük a felkészülést is. Azután jött a karácsonyi műsor, amiben mi is részt vettünk. Erre a Bodrogkeresztúri hétvégén tudtunk jobban felkészülni. De azért ott sem erről szólt az egész, voltak áhítatok, beszélgetések, és játszottunk is.

Ezután a szombatokon megtanul-

tuk a tízparancsolat magyarázatát, amit a nagyobbak segítettek kikérdezni, (néha megtanulni is). Megkaptuk a tételünket is, amit ki kellett dolgoznunk. Májusban mentünk el újra Bodrogkeresztúrra, 1 héttel a konfirmáció előtt. Itt azért több volt a tanulás és a kikérdezés is. A konfirmációi vizsga előtt szerintem mindenki izgult egy kicsit, de azért jól végig tudta mondani azt, ami neki volt kiadva. A konfirmációi istentiszteleten pedig már annyival könnyebb dolgunk volt, hogy fejből semmit sem kellett mondanunk. Én nagyon élveztem végig az egészet, nagyon jó közösség volt és örülök, hogy néhányan még járnak a szombati serdülő ifjúsági órákra.

Soltész Dóra

Gyülekezeti életünk:

Istentisztelet: Vasárnap 9 órakor úrvacsorai istentiszteletet, pénteken 17 órakor esti istentiszteletet tartunk.

Imaóra: A gyülekezeti élet és misszió alapja az imádság. Szombatonként délután négy órakor együtt töltünk másfél órát az ige fölött és közösen imádkozunk betegekért, gyülekezetért, országunkért, megtérésekért, a hívők megújulásáért, természetesen lehet hozni imatémákat is. Szeretettel bátorítom a testvéreket, hogy éljenek a közös imádság lehetőségével.

Gyermek bibliaóra: Minden vasárnap párhuzamosan az istentisztelettel, négy testvérünk felelős ezért a 0-10 éves korú csoportért, sokat énekelnek, megismerik Isten szeretetét és jókedvűen játszanak.

Serdülő ifjúsági óra: Szombatonként 10 órától tartjuk a 10-14 éves korosztály számára, évközben is eljutunk egy-egy csendes hétvégére Bodrogkeresztúrra, nyáron pedig egy hetet töltünk ott, együtt vagyunk az ige körül, sokat éneklünk, játszunk és kirándulunk, évek óta van önkéntes segítőnk, ebben az évben két további fiatal jelentkezett, hogy szívesen részt vesznek a szervezésben.

Konfirmációi óra: A konfirmandusok is ott vannak a serdülő ifjúságin, de egy kicsit tovább maradnak, hiszen ők azok, akiket az első úrvacsoravételre készítünk fel, várjuk a 12-14 éves gyermekeket erre az alkalomra!

Ifjúsági óra: Kb 15-23 éves korú fiatalokat várunk, a jelenlegi tagok között természetesen korban van kivétel, aki a szabályt erősíti. Elkötelezett felelőse van a csoportnak. Úgy döntöttünk, hogy áttesszük szombat estéről az alkalom időpontját pénteken este 6-ra. Az előző héten két amerikai önkéntes is részt vett az órán, valószínű, hogy rájuk a következő két évben is számíthatunk.

Bibliaóra: Csütörtökönként 18 órakor a könyvtárban tartjuk ezt az alkalmat. Egy-egy bibliai könyvet veszünk át, nézünk meg közelebbről. A bibliai szakaszok magyarázatát bevezeti valaki, aki ezt önként vállalja, majd közösen megbeszéljük.

Férfi kör: Időpontja rugalmas, közösen egyeztetünk róla. Kötetlen együttlét megszervezése volt a cél, ahová meghívhatunk olyanokat is, akik nem járnak templomba, érdeklődők vagy egyszerűen szívesen elfogadják a meghívásunkat.

Zenekar: Közösségünk felügyelője vezeti. Jó látni, hogyan teljesedik ki szolgálatuk. Sok helyre hívják őket.

Zenei szolgálat: Három kántor vezeti istentiszteleteinken, ünnepi alkalmainkon az énekeket., akik maguk között osztják be a szolgálati rendet. Évekig működött énekkar a gyülekezetünkben, melynek újraszervezése elkezdődött. Reménység szerint a rendszeres próbák hamarosan elindulnak.

Takarítás: A templom takarítását a négy hétvégéből háromszor gyülekezeti tagok végzik, hogy vasárnapra szépen, tisztán ragyogjon. Erre a feladatra szívesen várjuk gyülekezeti tagjaink jelentkezését!

Látogatói szolgálat: Önkéntes segítők vállalták, hogy egy-egy Emmaus otthonban lakó idős testvért rendszeresen látogatnak, lelkükkel törődnek. Szükség lenne munkásokra ebben az aratásban is!

Tervek, feladatok: Az aránylag nagy számú keresztelesek kapcsán felmerült egy anyukában, hogy szívesen találkozna más GYES/GYED-en lévő édesanyákkal. Szeretnénk erre alkalmat és lehetőséget adni. Havi rendszerességgel ételadományokat kapunk, melyet egy testvérünk 7 család között oszt ki a feleségével együtt. Ehhez a hét családhoz kapcsolódott egy tiszarádi asszony három fiával. Ha valaki anyagilag, vagy két kezével segíteni szeretne, akkor azt is szívesen vesszük.

Szeressétek a templomot

Tudom, sok a gond és a baj,
és sokszor nagyon sok a bánat.
Mégis, mégis szeressétek,
szeressétek e drága házat:
szeressétek a templomot.

Sok értéktelen limlomot
elrabolt tőlünk ez az élet.
De légy áldott, hogy meghagyott
mi Istenünk, örökre Téged,
és meghagyta a templomot.

Szeressétek a templomot,
hol Ige szól és száll az ének,
s azoknak, kik el nem jöttek
mondjátok el: kik hisznek, élnek,
s Istenben bíznak szüntelen.

Mondjátok el: ki hűtelen,
s ki hitetlenül gyenge, gyáva,
az Isten szent, nagy seregében
azokra nincs szükségünk máma,
csak arra, kiben hit lobog!

Igen, lehet, hogy nagy dolog
mindent egy lapra tenni fel,
de higgyétek: ha Isten szól,
hogy induljunk, hát menni kell
hősen, erősen, biztosan.

Lehet, hogy nem jönnek sokan,
de aki jön az itt ne féljen,
annak a szívén tűz lobogjon,
annak a lelke lángban égjen
és mondja el mindenkinek:

Van egy hely, ahol nincs hideg,
van egy hely, ahol láng lobog,
van egy hely, ahol béke van,
van egy hely, ahol szív dobog,
s szeretet árad szüntelen.

Ne jöjjön, aki hűtelen,
de jöjjön, akinek van hite,
jöjjön boldogan, biztosan,
jöjjön Istenhez el ide
az ősök drága templomába.

És tegyen hitet itten állva,
hogy vérrel, könnyel és imával
és mindenkkel harcra szállva
és szembe nézve a halállal
megőrzi ezt a templomot!

Sok értéktelen limlomot
elrabolt tőlünk ez az élet,
de meghagyta a templomot.
A templomot ne hagyjátok,
a templomot szeressétek!
Szeressétek a templomot!

Gyülekezeti hírek:

A feltámadás reménységében temettük el:

testvéreinket. Dr. Papp Tiborné, Magna József, Soltész Béláné,
Szilágyi Jánosné, Mihalkó István András, Ruzsinszki Imre,
özv. Kollár Lajosné, Gavula Gézáné

Jézus mondja:

”Ne nyugtalanodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben és
higgyetek énbennem!” Jn. 14,1

Az elmúlt időszakban a keresztség szentségében részesült:

Tomasószki Laura, Tomasószki Lotti, Jasku András,
Kulcsár Marcell, Roszik Marcell, Kőműves Máté, Papp Zsolna,
Kósa Zsófia

„Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz,
elkárhozik.” Mk 16,16

Számlaszámaink:

Nyíregyházi Emmaus Egyházközség:	11744003-20946856
Emmaus Evangélikus Szeretetotthon:	11744003-20039156
Emmausért Alapítvány:	11744003-20934312

Elérhetőségeink:

4400 Nyíregyháza, Korányi F. u. 160/A.

Telefon: 06-20-8243085, Fax: (42) 595-469,

E-mail: emmaus@lutheran.hu, www.emmausgyulekezet.hu